

AZİZE MARİNA AZİZE MARİNA

Azize Marina Roma imparatoru Kral Dioklitianos döneminde Antakya'da doğdu. Babasının adı Edesios ve mesleği putlara papazlık yapmak idi. Marina'nın kendisinden başka hiç bir kardeşi yoktu çünkü kendisi doğar doğmaz annesi vefat etmişti. Böylece o zaman babası kızı şehir dışında yaşayan bir kadına emzirmesi ve büyütmesi için verdi. Büyüdüğü yerde bazı hristiyan aileler yaşamaktaydı ve buda Marina'nın büyüdükçe hristiyanlık hakkında çok şey öğrenmesine ve daha sonra hristiyanlığı kabul etmesine neden oldu. Babası kızının putları red edip Hz. İsa'ya inandığını duyduğu zaman kızına o kadar çok kızdı ki ondan nefret etme noktasına kadar geldi. Artık kızını görmek istemiyordu ve bu yetmiyormuş gibi kızını mirasından alıkoydu. Yeryüzündeki babası ondan nefret ettikçe gökyüzündeki babası onu o kadar daha çok seviyor ve koruyordu. Günlerden bir gün Olivrios adında taş kalpli bir bölge sorumlusu Antakya'dan geçmekte iken yolunun üzerinde o zamanlar onbeş yaşında olan güzel Marina'yı gördü. Onu görür görmez çok beğendi ve Marina'yı kendisine eş olarak almak istedi. Böylece Marina'ya kesinlikle saraya gelmesini söyledi. İşte o anda azize Hz. İsa'yı insanlar önünde kabullenme vaktinin geldiğini anlayarak ellerini açtı ve Tanrı'dan putperestler karşısında ona güç vermesi için dua etti. Marina saraya vardığı zaman hemen Olivrios'un yanına gitti. Olivrios kendisinden bahsetmesini istedi Marina'dan ve Marina şunları söyledi:

- Adım Marina ailemden özgür bir şekilde yaşamaktayım. Benim yaşama amacım Tanrım ve kurtarıcım olan Hz. İsa'ya kul köle olmaktır.

Bu sözler üzerine Olivrios azizenin ertesi güne kadar japse konulmasını emretti. Sabah olduğunda sarayda oniki tanrı adına bir bayram düzenlendi. Kral askerler ve kölelerin hepsi putlara tapındıktan hemen sonra Marina'danda putlara tapınmasını

istediler ama Marina hemen bu isteklerini red ederek inancından ödün vermedi. Bunun üzerine çok sinirlenen Olivrios Marina'yı işkence yapmakla tehdit etti. Genç Marina ise cesaret ile cevap verdi:

- Sakın olaki senin işkencelerinden ve çekeceğim acılardan korkuğumu sanma! Bunlar benim Tanrı'ma olan sevgimi azaltamaz ve beni kesinlikle Ondan ayıramaz. Hristiyanlar zevklere değil acılara önem vermektedirler çünkü onların ruhları ölümden sonra sonsuza dek yaşayacaktır.

Duyduğu bu sözler üzerine genç Marina'ya eğer putlara tapınırsa onu kendisine eş olarak alacağını ve onu paraya boğacağı sözünü verdi. Ancak Marina şu cevabı verdi:

- Bana böyle güzel sözler söylemene hiç gerek yok çünkü ben kendi isteğimle ölümsüz ve günahsız olan Hz. İsa adına ölüme adıyorum.

Acımasız Oivrios azizenin acımasızca üzerinde dikenler bulunan sopalarla dövülmesini emretti. İşkenceciler azizeye o kadar acımasızca vuruyorlardı ki vücudunun her bir yanı yırtıklarla dolmuştu ve kanı toprağı kıpkırmızı yapmıştı. Bu acılara rağmen azize ne senini çıkartıyor nede çektiği acılardan gözyaşı döküyordu. Tanrı'ya acılara dayanması için sürekli yalvarıyordu. Azize gerçektende çok yürekli davranmakta idi. Dayağın ardından azizeyi karanlık bir odaya yaralarıyla aç ve susuz bıraktılar. Aradan bir kaç gün geçtikten sonra azizeyi tekrar Olivrios'un huzuruna getirdiler. Hz. İsa'nın ismini red etmek istememesi sonucu kendisine daha vahşi işkenceler yapılması kararlaştırıldı. Askerler azizeyi vücudundan astıktan sonra demir tırnaklarla bedeninde derin yaralar açtılar. Bütün bedeni kanlar içerisindeydi. Etrafta bulunan ve işkenceyi izleyen halk onbeş yaşındaki bir kızın bu kadar korkunç işkenceler çekmesine dayanamayıp ağıyordu. Bu olayın ardından askerler tekrar azizeyi hapse kapattılar. Azize Tanrı'ya onun adına işkence çekmeye layık görüldüğünden sürekli şükr ediyordu. Şeytan genç azizenin putlara tapmadığını ve inadını gördüğü zaman azizeyle savaşmaya karar verdi. Karşısına korkunç bir

yaratık gibi çıktı azizenin şeytan. Adeta gözlerinden ateş fııskırıyordu. Azizeye yaklaşıarak onu yakaladı ve onu yutmaya başladı. Marina olaydan çok korkarak inanç içerisinde Hz. İsa'mızın ismini ağzına aldı ve haçını yaptı ve işte o anda yaratığın karnı ikiye bölündü ve ardından şeytan ortalıktan bir duman gibi yok oldu. Azize bu olaydan cesaret alarak hemen Tanrı'ya dua edip ismini kutsamaya başladı. Ancak şeytan azizeyi bir keredaha korkutmak ve onu gerçek yoldan çıkartmak istiyordu ve böylece karşısına vahşi bir köpek gibi çıkarak azizeye duayı durdurmasa onu öldüreceğini söyledi ama azize tekrar haçını yaparak çekiçle kafasına ve sırtına vurdu. Azize cesaretiyle düşmanını yenip onun utanç içinde oradan ayrılmasını sağladı. O sırada azizenin tutulduğu odada parlak bir haç belirdi. Hapsin her bir yanına ışık savurmakta idi. Haçın üzerinde beyaz bir güvercin durmaktaydı. Güvercin azizeye şunları söyledi:

- Tanrı'nın sevgili kulu Marina sana selam olsun! Sevin çünkü en büyük düşmanını yendin! Sevin çünkü kurnaz olan düşmanını utandırdın! Sevin Tanrı'nın sevgili kulu çünkü cennetin çiçeklerini kucaklama saatin yaklaşmaktadır!

O sırada mucize gerçekleşerek azizenin her bir yarası iyileşti. Bunun üzerine azize güçlü bir şekilde Tanrı'nın ismine şükretmeye başladı. Azize Marina o zamana kadar vaftiz olmamıştı. Bunun üzerine Tanrı'ya yalvararak vaftiz olmak istediğini söyledi. Tanrı azizenin bu isteğini cevapsız bırakmadı. Sabah olduğunda komutan azizeyi huzuruna çağırttı. Yaralarının iyileştiğini gördüğünde kendi tanrılarının güzelliğine acıyarak onu iyileştirdiğini ve bu yüzden putlara tapınması gerektiğini söyledi. Azize hemen cevap verdi:

- Yalnızca gerçek olan Tanrı yarası olanları iyileştirebilir ve bu yüzden sadece ve her zaman O'na inanacağım! Sizin tanrılarınız sahtedirler!

Bu sözler üzerine sinirlenen komutan hemen boynundan bedeninin yarısına kadar yakılmasını emretti. Marina korkunç acılar çakmesine rağmen Tanrı'ya sürekli dua ediyor ve teşekkür

ediyordu. Ardından azizeyi boğmak için bir kazan getirdiler. O sırada azize bağırarak şunları söyledi:

- Yüze Tanrım ne olur bu su benim vaftiz suyum olsun! Kutsal ruhu bedenime kabul etmeyi o kadar çok istiyorumki!

O anda büyük bir deprem oldu ve azize suyu girip çıktıktan kendisine vaftiz olması için yardımcı olan Tanrı'ya şükr etti. Gökyüzünden yeryüzüne doğru inen ayaklarında yuvarlak demek çiçek getiren bir güvercin azizenin kafasına oturdu. Halk mucizeyi görür görmez ayaklandı. Halkın arasından bir çok kişi Hz. İsa'ya inandı ve bir çoğuda Hz. İsa için ölmeye hazır olduğunu söylemeye başladı. Komutan Olivrios o kadar çok sinirlendiki herkesin öldürülmesi emrini verdi. Gerçektende Hz. İsa'mıza inanan bir çok kişi orada hayatını kaybetti. Zalim komutan Marina'nın hayatta olursa bütün şehrin hristiyan olacağından korktuğundan hemen kafasının kesilmesini emretti. Azize işkenceciye bir dakika onu serbest bırakmasını ve orada bulunan halka birşeyler söylemek istediğini söyledi. Azizenin son sözleri şunlardı:

- Kardeşlerim gerçek Tanrı birtanedir. Yalnızca Ona inanın ve yalnızca Ona tapın! Baba Oğul ve Kutsal ruh tek ve gerçek olan Tanrı'dır. Onun isminden başka hiç bir isim kurtaramaz bizleri. Azizenin bu sözlerinden sonra ortamda melekler belirdi ve çok korkunç bir deprem daha gerçekleşti. Azize işkencecinin yanına sevinç içerisinde giderek ona hemen komutanının emrini yerine getirmesini emretti. Ancak o korku içerisindeydi. Bunun üzerine azize ona cesaret vererek zorlada olsa komutanının emrini yerine getirmesini söyledi. En sonunda işkenceci azizenin kafasını kesti ve hristiyanlar azizenin vücudunu alarak gizli bir şekilde kendisine layık bir şekilde gömdüler. Kilisemiz azize Marina'nın yortusunu her sene gözlerini dünyaya kapattığı gün olan 17 Temmuzda kutlamaktadır.